

(א) יצמות סט., (ב) ג' י"ז סט. (א) [בכתיב: ולאפוקין], (ד) כחציות ד. ערות פרק במד' מ"ג, (ה) [בכתיב: טקף בספיקא: ר' אלעזר אומר], (ו) יצמות לו, (ז) [ג' י"ז אלעזר], (ח) [ג' י"ז אלעזר], (ט) יצמות סט., (י) כחציות יב. טו. לשל עד, (יא) [בכתיב: וכן היה רבי אלעזר אומר. בדפוס: כלפינו אלעזר. אלמנ' הרשב"ל מניה דלי אלעזר. ועיין במס'ה"ש לעיל עד ע"א במס'ה], (יב) מוספתא דקדושין פ"ה ה"ב, (יג) [בכתיב: כיון ששקעת שם גיטו ממנו. ור"ע לטא. בדפוס: שם ע"ז גיטו. אלמנ' כתיב: מתיק הירבא דכתיב בדוקא], (יד) [ג' י"ז י"ז. (ח"ש) אלמנ' עיין בשל"ל], (טו) [ג' י"ז י"ז י"ז. (ח"ש) ע"ז טו. ועי' תורה ה' ע"ב], (טז) [בדפוס: ה' ע"ב], (יז) [בדפוס: ה' ע"ב], (יח) [בדפוס: ה' ע"ב], (יט) [בדפוס: ה' ע"ב], (כ) [בדפוס: ה' ע"ב], (כא) [בדפוס: ה' ע"ב], (כב) [בדפוס: ה' ע"ב], (כג) [בדפוס: ה' ע"ב], (כד) [בדפוס: ה' ע"ב], (כה) [בדפוס: ה' ע"ב], (כו) [בדפוס: ה' ע"ב], (כז) [בדפוס: ה' ע"ב], (כח) [בדפוס: ה' ע"ב], (כט) [בדפוס: ה' ע"ב], (ל) [בדפוס: ה' ע"ב]. ממזר וכו'.

מוסף רש"י

מצוי שני. פסול חרעו כשה' למ"ק כיון הדא פסול פסלה בגילה. לא יזיל פסול. מרי ודומי שני, בילתו בעצרה דכתיב (דברים כג) שלישי ולא שני (יבמות סט.). גר עמוני. הוא וזנו וכן ע"ז עד סוף העולם פסולין, אבל כמו שכתב דקימ"ל לן עמוני ולא עמונית, ל"י יוסף דתלי טעמא בכל שריעו פסול, הואיל ויש בויעו פסול פוסל, ולי' טעמון דתלי טעמא בבתו לא פסול (שם). אלמנ' עישה. עישה לשון ספק, אלמנ' עישה שהיא כהן' מנה ספק חלל טעמ' ששמת בה ספק חלל, גיטן שזיק בעל אמו הראשון לה גט, ספק קרוב לו ספק קרוב לה ומת' ונמנ'ה זו ספק גיט'ה ספק אלמנ'ה, ונשאה בתן והולד ממנה פן, זהו ספק חלל והעיד ר' יהושע על אלמנ'ה של זה שהיא כשרה (כתובות יד.). ארוסה שעיברה רב אמר הולד ממזר. ודאי, דבתר רובא דעלמ' שקיין לה ומאיש אחינה' היא (יבמות סט.).

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

עה.

**עין משפט
נר מצוה**

בו א מיי' פ"ט מהל' אסורי ביאה ה' כג סמג לאוין קבד טו"ע אה"ע ס"י ב סתי' ה ונעורו ס"י ז: בו ב מיי' שם פ"טו הלכה ז סמג לאוין קבא טו"ע אה"ע ס"י ד סתי' ד סתי' פ: ג [מיי' שם ה' י"ז טו"ע אה"ע ס"י ו סתי' ז]: מוח ד מיי' שם הל' טו"ע אה"ע ס"י ד סתי' פ: כג:

תורה אור השלם

1. גנים אשר יקלדו להם דור שלישי יבא להם בקהל קץ: דברים כ ט

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלמנ' וכו' ספק ספיקא. ג' י"ז ע"ש. כחציות עד פ"י אחר על ספק ספיקא:

מוסף תוספות

א. דק"ל כ"י וסי' דאמר גר נושא ממזרת. שג"ל. משום דקים ליה לתלמודא דר' אלעזר שרי גר בממזרת וכ"ש בספק ממזרת. מוס' ה"ל"ש. ועי' מוס' ר"י"ד ע"ד פירוש.

תוס' ר"י הזקן

הכל מודים. הני תנאי דלעיל אלמנ' עישה. פ"ר"ש מי שהיא אלמנה מאיש שהיה כעיסה ספק מדומעת כך בעלה הוא ספק חלל. והר"ם פירש בקדושה פ"ט מאיסורי ביאה [הכ"ג] שתערוב במשפחה ספק חלל או ספק נתין או ספק ממזר, והמש"ל שפסחה זו (במשפחה) [כעיסה] שתערבה חלוקה כשנישלו חקמה, ופירש ספק ספקא שמא זו אלמנ' אותו ספק שמא אינה אלמנתו, ואת"ל שהיא אלמנתו שמא לא היה חלל או ממזר. ופסק דמותרת ^ג כרשב"ג כמ"ש פ"ק דכתובות. והבא גרסינן רשב"ג ובעריות [פ"ה מ"ג] בסיפא דהאי משנה גרסינן ר"ג והלכתא כותיה. ור"ש פירש ספק ספקא [בעל'ה] היה ספק והיא באה מכחו לפיכך נקרא ספק ספקא. הלל שונה. בברייתא דעשה יוחסין ותני דכל האסורין לבא בקהל מותרים לבא זה בזה, ^ג ממזר ודאי בספק. [כ"ד]אמרינן ביבמות [פרק החולין לו, א.]. [ארוסה שעיברה ביבמות] פרק אלמנ' [סט. ב.]. ושם ביארוה יפה.

כל שאסה נושא צנו. לכהן קאמר ולקמן מפרש: **מזרי שני אינא בנייהו.** לתנא קמא כל מזרי סתם האסור בקהל קאמר ואפילו שני ומיהו שלישי לאו מזרי קרי ליה דישראל מעליא הוא: **מכהן גדול בצלמנה.** שמיניו שמחללה בציאתו כדילפיין לה לקמנס (דף ע"ב. מלל יחלל) שני חילולין במשמע מדלל כתיב לא יחל אחד לה ואחד לורעו ופוסל את ^ס אשה בציאתו: **אף כל כו'.** ומזרי שני בציאתו בעצרה הוא: **גר עמוני ומואבי אינא בנייהו.** גר עמוני ומואבי אינא בנייהו. שהוא פסול שהזכרים אסורים אסור עולם ולרצן שמעון הואיל ונתו כשרה דעמוני ולא עמונית אלמנתו נמי כשרה: **מה דקן גדול בצלמנה שורעו ממנה פסול חלל:** אלמנ' עישה. כחציות (דף ע"ד). מפרש אלמנ' ספק חלל שהיתה מעורבת בספקות בעלה היה ספק והיא כהן' מנכחו דהויא לה ספק ספיקא: **למעוטי אלמנ' עישה.** דהואיל דאי אתה נושא בתו שמא חלל היה ותמן הכהונה לעולם אי אתה נושא אלמנתו: **ספק ספיקא.** (א) בעלה היה ספק והיא כהן' מנכחו דהויא לה ספק ויחסיין כו' וכל האסורין שבהם מותרין לבא זה בזה: **ארוסה שעיברה.** ואין ידוע אם מארוס אם מאיש אחר: הולד שמוקי. שמא מארוס וכשר שמא מאחר ופסול: **ורב אמר הולד ממזר.** ודאי דלמרינן מרובא דעלמ' הוא והכל פסולין אלא אלמנ' לרב אמר כודאי משוי ליה כהנא קמא דלמר ספיקון דזולן מותר: **דאי אוסמר כהן.** גבי שתוקי דמתניתין הכה מן הפנויה: **כהנא קאמר רב.** הלכה כרבי אלעזר דאסור בממזרת משום דרובא הוא כשרים אלא והא דאסור צבת ישראל משום דשתוקי הוא: **מדון כפונס.** אם היה הארוס כהן: **מי ידעינן ארוס ליה דניפוק נכסי משאיר ירשי של הארוס ונימיב להאי:** דספוס. נכסי הארוס משמת ואמר אפי' היה ואשמעינן שמואל דלפוקיין להו מנייה: הכי גרסינן **הניא וכן רבי אלעזר אומר כו': עשאוהו כגר לאחר עשרה דורות.** לפי שנתישנו בישראל ונראין כישראל ואסור בישנות לקהל שמא יאמרו ישראל נשא פסולה: **הסס.** גבי גר וממזרת: גר ישן. והרואה אינו מכירו לפני ^ג דקצור שהוא ישראל כהן מישראלית: **הממזרת חדשה.** כלומר ידועה וניכרת לממזרת: **אמרי ישראל ניסוי ממזרת.** הרואה אומר ישראל נושא ממזרת: **אידי ואידי כהדי הוא.** ^ז ואי גרים ישנים הם המחזיקין את זה בכשרות מחזיקין גם את זה בכשרות: ^ז

ושניהם לא למדוה אלא מב"ג באלמנה. וא"ת מאי קאמר דלמדוה מב"ג והא עיקר דרשה נפקא לן צפ' אלמנה לכה"ג (יבמות דף סג). מני תהיה לאיש זרי' דכיון שנבעלה לפסול לה פסלה וי"ל דה"ק דלא תיקשי להו מכה"ג צלמנה דמזינו למילף מיניה למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה כדמפרש גמרא בקמון וכן לריין לומר כדאית ליה ואלמר כדאית ליה שניהם לא למדוה אלא מקוטה: **ובדלן מותרין לבא זה בזה.** וא"ת מאי וכו'ן ופי' צקונטרס כל האסורין מותרין לבא זה בזה קשה לר"י דמידי כל האסורין קתני ונראה לר"י לפרש דכל אחד ואחד מותר במינו והיינו דלא כרבי אלעזר דמתניתין דלדידיה ספיקון צקונטרס אסור עוד יש לומר ומותרין לבא זה בזה כקדר דמתני' ונראה דהלכה כרבי אלעזר דהא רב פסיק כותמיה והלכה כרבי צאיסורי לגבי שמואל ^ג ועוד דרשב"ג נמי סבר דהלכה כרבי אלעזר דפרק החולין (יבמות דף לו). גבי ספק בן ט' לראשון ובן ז' לאחריו והלכה כרשב"ג: **בתי' לא ישא בותירת.** וא"ת היאך מוסקו מ"ט והא רבי ^ס אלעזר גופיה קאמר צמתניתין (לעיל דף ע"ג). דספיקון צקונטרס אסור וכו'מיה הוא מן הספיקות דתנתן צמתניתין ונראה להר"ם דכ"י פירושו שהי' אם שניהם ממזרים הישר גמור הוא ואפילו אם אחד ממזר ^ה והאחר אינו ממזר מכל מקום גר הוא ומותר צמתניתין ולא דמי לשאר ספיקות צמתניתין דשתוקי ואסופי': **ורבי**

צריכא דאי מהתם הוה אמניא אצלה אבל הכא דרוב פסולים אצלה אימא לא צריכא תניא וכן רבי אלעזר ^ג אומר כותי' לא ישא כותית מאי טעמא אמר רב יוסף עשאוהו כגר לאחר עשרה דורות דתניא גר עד עשרה דורות מותר בממזרת מכאן ואילך אסור בממזרת יו"ש אומרים ^ה עד שישתקע שם עבודת כוכבים ממנו א"ל אב"י מי דמי התם גר ישן וממזרת חדשה אמרי בר ישראל הוא דקא נסיב ממזרת הכא אידי ואידי כי הדדי ניהו ^ה אלא כי אתא רב דימי אמר רבי אלעזר סבר לה כרבי ישמעאל ורבי